

Co se má stát, to se stane

Dalibor Janda

Jednou, když padala noc na jejich
těla odkrytá, někdo se kouknout byl
a všechny šaty jim vzal.
Když se pak probudili v hotelu
z chvojí zeleném, do noci svítili,
měsíc je neohlídal.

Ví-íš, co se má stát, to se stane,
z ráje déšť je ven hnal.
To ví-íš, nečetly osudy z dlaně,
zázrak se nekonal.

Ulice ožili hned, když se tam vedli bez šatů,
klebet a návrhů, že bys je nespočítal.
Zákon na ochranu všech jak srnky plachých milenců
neplatí dávno už, uličkou hanby jdem dál.

Víš, co se má stát, to se stane,
z ráje déšť je ven hnal.
To víš, nečetly osudy z dlaně,
zázrak se nekonal.

Víš, co se má stát, to se stane,
z ráje déšť je ven hnal.
To víš, nečetly osudy z dlaně,
zázrak se nekonal.